

CIVITTA



NONFORMAL SE POATE

POLITICĂ PUBLICĂ ALTERNATIVĂ PENTRU
INSERȚIA TINERILOR PE PIAȚA MUNCII

Proiect cofinanțat de Uniunea Europeană, din Fondul Social European prin Programul Operațional Capacitate Administrativă

Axa prioritară 1: Administrație publică și sistem judiciar eficiente

Titlul proiectului: „Nonformal se poate – Politică publică alternativă pentru inserția tinerilor pe piața muncii”

Obiectivul specific 1.1: Dezvoltarea și introducerea de sisteme și standarde comune în administrația publică ce optimizează procesele decizionale orientate către cetățeni și mediul de afaceri în concordanță cu SCAP

Cod SIPOCA/SMIS: 274/112219

ASOCIAȚIA SE POATE

Telefon/Fax: 0769836138

Adresă e-mail: contact@asociatiasepoate.ro



NONFORMAL SE POATE

POLITICĂ PUBLICĂ ALTERNATIVĂ PENTRU
INSERȚIA TINERILOR PE PIAȚA MUNCII

ABREVIERI

POCA	Programul Operațional Capacitate Administrativă
FSE	Fondul Social European
INS	Institutul Național de Statistică
Eurostat	Biroul de Statistică al Uniunii Europene
MTS	Ministerul Tineretului și Sportului
MMJS	Ministerul Muncii și Justiției Sociale
MFE	Ministerul Fondurilor Europene
MEN	Ministerul Educației Naționale

CUPRINS

1. INTRODUCERE.....	5
2. DESPRE POLITICA PUBLICĂ ALTERNATIVĂ PENTRU TINERET	5
2.1. Aspecte teoretice privind politicile publice	5
2.2. Politica publică alternativă în domeniul tineretului	6
3. CE ESTE MONITORIZAREA	8
4. DE CE ESTE IMPORTANTĂ MONITORIZAREA? DIFERENȚE FAȚĂ DE EVALUARE.....	8
4.1. Monitorizarea	8
4.2. Evaluarea.....	10
4.3. Care este diferența dintre monitorizare și evaluare.....	11
5. ROLUL INDICATORILOR ÎN PROCESUL DE MONITORIZARE	11
5.1. Indicatori utilizați în procesul de monitorizare a politicii publice pentru tineret.....	12
5.2. Surse ale indicatorilor	14
6. CADRUL DE ORGANIZARE A MONITORIZĂRII.....	14
6.1. Monitorizarea & evaluarea politicii publice.....	15
6.2. Colectarea și analiza indicatorilor – organizare	17
7. PLANUL DE MONITORIZARE – SISTEM DE MONITORIZARE ȘI INDICATORI UTILIZAȚI.....	19

1. INTRODUCERE

Această metodologie de monitorizare a fost elaborată în cadrul proiectului Nonformal Se Poate – politică publică alternativă pentru inserția tinerilor pe piața muncii, cod SIPOCA/SMIS+: 274/112219, implementat de **Asociația Se Poate** în parteneriat cu **Asociația Umanistă Română**, cofinanțat din **Fondul Social European** prin **Programul Operațional Capacitate Administrativă (POCA) 2014-2020**.

Principalele activități ale proiectului mai sus-menționat sunt:

- Realizarea unui studiu în vederea identificării bunelor practici existente la nivel național și european;
- Formarea personalului din ONG-urile partenere în proiect în domeniul elaborării politicilor publice;
- Realizarea a 8 sesiuni de promovare, respectiv de consultare, care vor fi organizate la nivel regional în următoarele orașe: Iași, Cluj, Timișoara, Craiova, Brașov, Ploiești, Constanța, București.
- Elaborarea politicii publice alternative pentru inserția tinerilor pe piața muncii;
- Activități de informare și comunicare pe toată durata proiectului;
- Studiu privind impactul proiectului asupra organizațiilor participante.

2. DESPRE POLITICA PUBLICĂ ALTERNATIVĂ PENTRU TINERET

Conform structurii proiectului “Nonformal Se Poate - – politică publică alternativă pentru inserția tinerilor pe piața muncii, cod SIPOCA/SMIS+: 274/112219”, una dintre activitățile principale are în vedere elaborarea și promovarea unei propuneri de politică publică în domeniul educației non-formale, focalizată, în special, pe facilitarea și integrarea competențelor transversale în vederea dezvoltării de competențe necesare pentru inserția sustenabilă și eficientă a tinerilor pe piața muncii.

Propunerea de politică publică alternativă se fundamentează pe expertiza extinsă a sectorului non-guvernamental în designul și realizarea de activități de educație non-formală, concretizată într-un număr semnificativ de programe destinate dezvoltării competențelor cheie în rândul tinerilor. Propunerea a fost realizată cu implicarea ONG-urilor și partenerilor sociali în etape de consultare, dezbateri și promovare a propunerii alternative.

2.1. ASPECTE TEORETICE PRIVIND POLITICILE PUBLICE

Ca și în cazul altor concepte cu o foarte largă utilizare, politicile publice “se bucură” de numeroase definiții. Iată câteva dintre aceste definiții, care surprind aspecte cheie ale procesului de politici publice.

“Un curs al acțiunii sau al ne-acțiunii ales de autoritățile publice pentru a adresa o problemă dată sau un set inter-relaționat de probleme”. (L. Pal)

“Un curs intenționat al acțiunii, urmat de un actor ori de un set de actori, pentru a face față unei probleme sau unei situații ce constituie o preocupare publică... Politicile publice sunt trasate de organismele guvernamentale și de oficialități.” (J. Anderson, în E.Youg; L.Quinn)”

“O rețea de decizii legate între ele privind alegerea obiectivelor, a mijloacelor și a resurselor alocate pentru atingerea lor în situații specifice”. (A. Miroiu)

“Instrumente de intervenție ale unui stat democratic”. (M. Rădoi)

“Totalitatea activităților desfășurate de administrația publică centrală de specialitate, în scopul soluționării problemelor de politici publice identificate și pentru asigurarea dezvoltărilor necesare într-un anumit domeniu”. (HG 870/2006)

„Acțiuni întreprinse de autorități locale sau centrale cu scopul de a rezolva probleme intrate pe agenda politică” - Putem vorbi de o politică publică atunci când autoritățile locale sau centrale încearcă să modifice mediul economic, social sau cultural proiectând în acest scop un program coordonat de acțiuni.

2.2. POLITICA PUBLICĂ ALTERNATIVĂ ÎN DOMENIUL TINERETULUI

Domeniul politicilor publice este reglementat în România de următoarele acte legislative:

HOTĂRÂREA GUVERNULUI nr. 775 din 14.07.2005 pentru aprobarea Regulamentului privind procedurile de elaborare, monitorizare și evaluare a politicilor publice la nivel central;

HOTĂRÂREA GUVERNULUI nr. 1361 din 27.09.2006 privind conținutul instrumentului de prezentare și motivare a proiectelor de acte normative supuse aprobării Guvernului;

HOTĂRÂREA GUVERNULUI nr. 1807 din 13.12.2006 pentru aprobarea Componentei de management din cadrul Metodologiei privind sistemul de planificare strategică pe termen mediu al instituțiilor administrației publice de la nivel central;

HOTĂRÂREA GUVERNULUI nr. 561/2009 pentru aprobarea Regulamentului privind procedurile, la nivelul Guvernului, pentru elaborarea, avizarea și prezentarea proiectelor de documente de politici publice, a proiectelor de acte normative, precum și a altor documente, în vederea adoptării/aprobării;

HOTĂRÂREA GUVERNULUI nr. 523/2016 pentru modificarea și completarea Regulamentului privind procedurile de elaborare, monitorizare și evaluare a politicilor publice la nivel central.

Astfel, conform **Hotărârii de Guvern nr. 870/2006 privind aprobarea Strategiei pentru îmbunătățirea sistemului de elaborare, coordonare și planificare a politicilor publice la nivelul administrației publice centrale, cu modificările și completările ulterioare, în Anexa denumită - Strategia pentru îmbunătățirea sistemului de elaborare, coordonare și planificare a politicilor publice la nivelul administrației publice centrale - II Direcții de acțiune - 1 Instrumente pentru asigurarea unui sistem coerent de formulare a politicilor publice** – Documente de politici publice (1.1. Tipuri de documente de politici publice), sunt enumerate tipurile de documente de politici publice. Acestea sunt:



În același timp, Hotărârea de guvern nr. 775 din 14 iulie 2005 pentru aprobarea Regulamentului privind procedurile de elaborare, monitorizare și evaluare a politicilor publice la nivel central, precizează la CapIV - Monitorizarea și evaluarea politicilor publice, articolul 22, criteriile de evaluare a unei politici publice vizează:

- a) măsura în care rezultatele implementării politicilor publice corespund cu cele stabilite în etapa de formulare a politicilor publice;
- b) raportul dintre costurile obținerii rezultatelor și cele preconizate în etapa de formulare a politicilor publice și precizate în strategia de implementare;
- c) respectarea conținutului activităților și a termenelor stabilite în planul de acțiune. De asemenea, articolul 23 menționează că *activitatea de evaluare se realizează periodic, la termenele precizate în propunerea de politici publice [...]*.

Cu alte cuvinte, cadrul legal stipulează că orice proces de elaborare și implementare a politicilor publice include în mod obligatoriu o etapă de evaluare și monitorizare, respectiv de investigare a măsurii în care rezultatele obținute sunt conforme cu obiectivele și țintele stabilite și cu bugetul alocat.

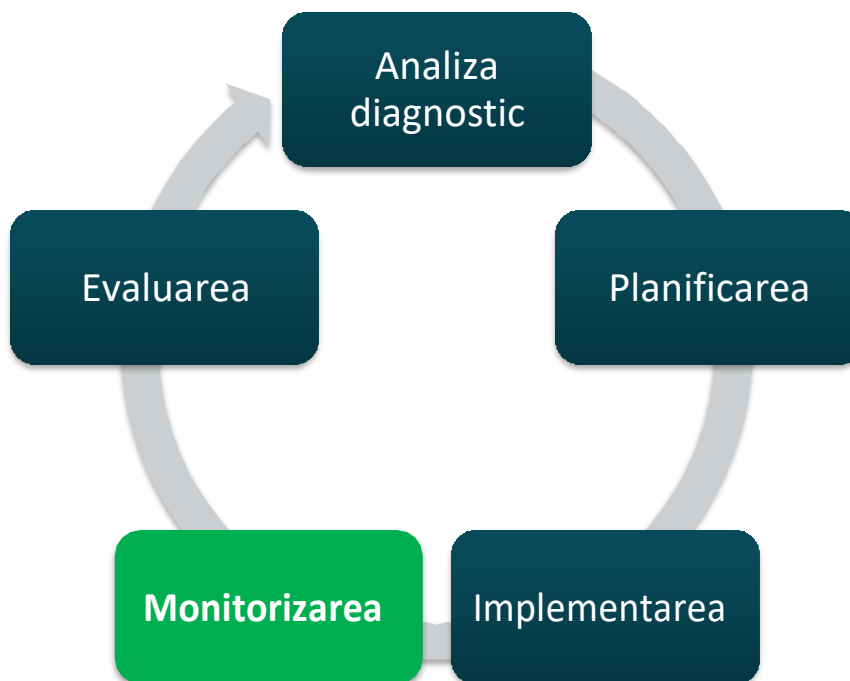
În România, la baza politicilor pentru tineret stă **Legea nr. 350 din 21/07/2006 Legea tinerilor**, cu o serie de acte normative complementare, cum ar fi:

- Legea privind înființarea centrelor de informare și consiliere pentru tineret nr. 333/2006,
- Legea privind înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Național al Tineretului din România nr. 351/2006
- Legea privind instituirea Zilei Naționale a Tineretului nr. 425/2004.
- Ordinul Ministrului Educației și Cercetării și al Ministrului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei 4543/468/2004, cu modificările și completările ulterioare.
- Ordinul Comun nr. 4.543 din 23 august 2004 al Ministerului Educației și Cercetării și Nr. 468 din 8 septembrie 2004 al Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei pentru aprobarea Procedurii de evaluare și certificare a competențelor profesionale obținute pe alte căi decât cele formale.

Au existat în ultimii ani o serie de inițiative publice de comasare a acestor prevederi în Legea tinerilor, însă, până în prezent, acestea nu s-au concretizat într-un act normativ aprobat de Parlament.

La nivel strategic, a fost adoptată Strategia Națională în domeniul politicii de tineret 2015-2020, prin Hotărârea de Guvern în ianuarie 2015.

3. CE ESTE MONITORIZAREA



Monitorizarea este, în esență, un proces continuu de observare a parcursului unui proiect/politici publice. Aceasta vizează surprinderea într-un mod structurat și științific a evoluției unui proces de implementare. În cazul nostru, monitorizarea are ca obiect demersul de implementare a politicii publice alternative în vederea inserției tinerilor pe piața muncii, elaborată ca urmare a derulării proiectului în etapa de implementare a acestuia.

Pentru realizarea acestui demers de observare, este utilizat un set de date/informații, denumite indicatori, prin intermediul cărora se poate măsura evoluția unei activități și compararea acesteia cu obiectivele stabilite inițial, în etapa de planificare a politicii publice.

Monitorizarea reprezintă o activitate cu caracter permanent, de la adoptarea documentului de politică publică, pe întreaga durată a implementării acestuia, precum și după finalizare.

4. DE CE ESTE IMPORTANTĂ MONITORIZAREA? DIFERENȚE FAȚĂ DE EVALUARE

4.1. MONITORIZAREA

Monitorizarea ne ajută să măsurăm în termeni obiectivi evoluția unui program/proiect/politici și să comparăm această evoluție cu obiectivele pe care ne-am propus să le atingem inițial. Mai mult, monitorizarea de permite să cuantificăm evoluția unei politici/proiect în termeni financiari sau alt gen de

unitate de măsură și să detectăm posibilele probleme ale procesului de implementare, dar și să luăm măsurile corective în timp util.

Pentru aceasta, avem nevoie, pe lângă un set de indicatori măsurabili, și de obiective clare încă de la început, pe care să le putem măsura cu ușurință. Un obiectiv trebuie să fie SMART, unde fiecare literă a termenului „smart” reprezintă caracteristicile pe care un obiectiv trebuie să le îndeplinească. Acestea sunt:

- **Simplu**
- **Măsurabil**
- **Tangibil (care se poate Atinge)**
- **Relevant**
- **Încadrat în TIMP**

Monitorizarea constituie unul dintre instrumentele planificării strategice, care constă în evaluarea activităților de implementare efectivă a unei politici publice (document de politică publică), rezultatelor intermediare ale bugetului alocat, precum și identificarea riscurilor ce pot apărea în etapa de implementare a activităților de implementare a politicii publice.

Astfel, principalele atribuții ale controlului și monitorizării unei politici sunt următoarele:

- **Urmărirea realizării activităților și a bugetului alocat (dacă este cazul), în conformitate cu previziunile documentului de politică publică;**
- **Analizarea și urmărirea performanțelor procesului de implementare;**
- **Replanificarea activităților conform unui scenariu dinamic, în funcție de necesitățile identificate la un moment dat;**
- **Transmiterea obiectivelor de politică publică.**

Metodologia de implementare și control cuprinde și aspecte legate de un bun management al timpului, al riscului și nu în ultimul rând, al resurselor umane, materiale și financiare.

Managementul timpului vizează asigurarea îndeplinirii în timp util a activităților de punere în aplicare a politicii publice, planificarea utilizării resurselor, precum și anticiparea și prevenirea problemelor apărute pe parcursul implementării.

Managementul riscului

În cadrul analizei de risc efectuate în timpul derulării procesului de implementare se vor identifica principalii factori de risc sau perturbatori, precum:

- **riscurile politice** – posibilitatea ca decidenții politici din guvern și ministere să nu agreeze soluțiile sau informațiile prezentate în fișa de politică publică și, prin urmare, să nu susțină adoptarea acesteia;
- **riscuri financiare:** disponibilitatea bugetară pentru costurile financiare asociate cu implementarea politicii publice – există riscul adoptării acestei politici, dar amânarea implementării efective din lipsa resurselor bugetare adecvate;
- **riscuri privind execuția/manageriale:** resursele umane/instituționale implicate în gestionarea proiectului nu își asumă prevederile sau soluțiile prezentate în propunerea de politică publică și, prin urmare, întârzie implementarea sau o implementează parțial.

În cadrul acestei metodologii, evaluarea demersului de realizare a politicii publice în domeniul tineretului reprezintă un factor important, necesar pentru remedierea unor eventuale probleme de management sau de coerență în derularea activităților de implementare efectivă.

4.2. EVALUAREA

Evaluarea reprezintă un alt instrument de planificare strategică prin care se apreciază dacă obiectivul inițial a fost atins în perioada de implementare, în intervalul de timp și bugetul alocat și poate fi considerat un indicator de măsurare a performanței la finalul etapei de implementare a politicii publice.

Cu toate acestea, există mai multe tipuri de evaluare care pot fi folosite în domeniul politicilor publice.

Evaluarea ex-ante	Evaluarea intermediară	Evaluarea ex-post
<ul style="list-style-type: none"> • asigură o alocare adecvată a resurselor și un plan de management eficient. 	<ul style="list-style-type: none"> • stabilește dacă Strategia își atinge obiectivele și dacă managementul acesteia poate fi îmbunătățit. 	<ul style="list-style-type: none"> • analizează rezultatele obținute și identifică impactul implementării politicii.

- **Evaluarea ex-ante a politicii publice** (Ex-ante impact assessment) are loc la începutul procesului de formulare a politicii publice, atunci când sunt efectuate previziuni privind impactul care ar putea fi generat asupra grupului țintă, dar și al societății în ansamblu, prin implementarea politicii publice. În cadrul acestui tip de evaluare, sunt approximate costurile financiare și instituționale probabile sau consecințele sociale ori de mediu. Această metodă permite posibilitatea de comparare a alternativelor de politică identificate în termeni de efecte economice, sociale sau ecologice.

- **Evaluarea intermediară**, derulată de regulă la mijlocul perioadei de implementare, poate prognoza, pe baza indicatorilor analizați și a datelor calitative suplimentare, probabilitatea de realizare a obiectivelor și țintelor stabilite în etapa de planificare. În acest sens, poate furniza informații deosebit de utile pentru eventuale măsuri de redresare a procesului de implementare și asigurarea succesului demersului de planificare a politicii publice.

- **Evaluarea ex-post a politicii publice** (Ex-post impact assessment), derulată la finalul etapei de implementare a politicii publice, evaluează rezultatele obținute și identifică eventualele deviații de la obiectivele și țintele stabilite în etapa de planificare, timpul suplimentar și costurile suplimentare privind resursele și altele efecte generate (sau externalități).

În concluzie, aceste tipuri de evaluare practicate în domeniul politicilor publice au scopul de a asigura o alocare adecvată a resurselor și un plan de management eficient (evaluarea ex-ante), de a stabili dacă Strategia își atinge obiectivele și dacă managementul acesteia poate fi îmbunătățit (evaluarea intermediară), precum și de a analiza rezultatele obținute și de a identifica impactul implementării proiectului (evaluare ex-post).

4.3. CARE ESTE DIFERENȚA DINTRE MONITORIZARE ȘI EVALUARE

Principala diferență este legată de *timpul/momentul* în care are loc. Monitorizarea se realizează pe **parcursul implementării unei politici și constă în culegerea permanentă de date (indicatori) privind procesul de implementare**, în timp ce evaluarea, așa cum se poate vedea mai sus, se realizează la **înainte/pe parcursul sau la finalul procesului de implementare**.

Concret, datele și informațiile obținute în procesul de monitorizare pot fi folosite în procesul de evaluare. Aceste două etape - monitorizarea și evaluarea – furnizează informații utile despre procesul de implementare a activităților planificate și corespondența rezultatelor înregistrate în diversele faze de implementare cu cele stabilite inițial. În cazul nostru, furnizează informații despre modul în care activitățile realizate pe durata implementării politicii publice contribuie la soluționarea problemei identificate de politică publică, despre grupul țintă și modul de acțiune a politicii publice asupra lor.

5. ROLUL INDICATORILOR ÎN PROCESUL DE MONITORIZARE

Ce este un indicator?

Un indicator este un factor sau o variabilă care poate fi măsurată în mod obiectiv. Este utilizat pentru a evalua în mod științific și structurat modificările obținute sau progresele realizate în atingerea rezultatelor și obiectivelor unei politici publice sau proiect.

Indicatorii trebuie să aibă următoarele caracteristici:

- **Fiabilitatea:** să poată fi măsurați în același mod în momente diferite și de diferiți observatori (indicatori verificabili obiectiv).
- **Precizia:** să poată fi măsurați în mod clar prin date cantitative sau calitative.
- **Adecvați:** indicatorii ar trebui să permită măsurarea modificărilor generate de politica publică.

Identificarea și alocarea indicatorilor permit controlul asupra procesului de implementarea a politicii publice și formează baza sistemului de monitorizare și evaluare a acesteia.

Greșelile clasice

- **Definirea prea multor indicatori:** nu uitați să luați în considerare resursele necesare pentru urmărirea indicatorului. Indicatorii trebuie să fie suficienți, în număr și diversitate, pentru a indica schimbările care au avut loc, fără a supraîncărca inutil echipa în demersul de monitorizarea și evaluare.
- **Nivelul de bază:** indicatorii definesc ținte de atins ca urmare a implementării politicii publice. Rezultatele nu vor putea fi comparate rezultatele dacă nu există date valide privind valorile de bază.
- **Indicatori care sunt prea vagi și greu de măsurat** – trebuie să transpunem obiectivele și țintele de politică publică în elemente măsurabile, ar fi rata șomajului în rândul tinerilor/absolvenților de studii x, numărul de certificate de voluntariat emise sau alte elemente asupra cărora politica publică va avea un impact.
- **Indicatori fără legătură directă cu obiectivele politicii publice sau care depind de alți factori externi care nu sunt abordați de politica publică.**

- **Date care sunt imposibil de verificat:** de exemplu, indicatori care nu sunt colectați de instituții publice cum ar fi Institutul Național de Statistică, Agenția națională pentru ocuparea forței de muncă, Ministerul Educației, cel al Muncii sau alte autorități publice relevante.

5.1. INDICATORI UTILIZAȚI ÎN PROCESUL DE MONITORIZARE A POLITICII PUBLICE PENTRU TINERET

În privința tipurilor de indicatori utilizați în domeniul politicilor pe piața muncii, Ministerul Muncii a elaborat un "Ghid orientativ privind indicatorii de rezultat, de realizare imediată/output și indicatori de impact"¹, care definește principalele tipuri de indicatori. Acestea sunt:

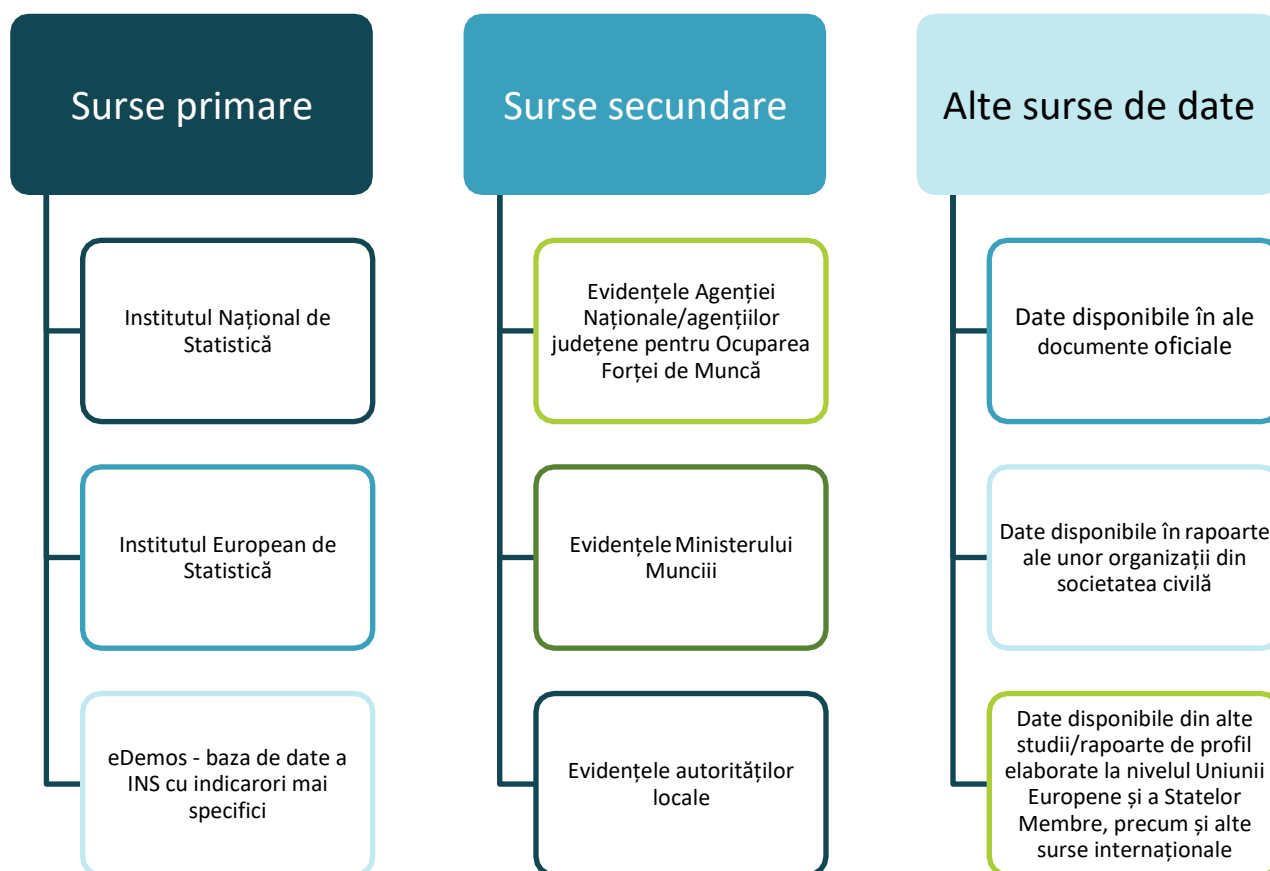
- **Indicatorii de context** – aceștia conturează situația de ansamblu a sectorului de activitate în momentul elaborării propunerii de politică publică.
- **Indicatori de realizare imediată** – Indicatorii de realizare imediată reprezintă modalitatea de măsurare a efectelor, beneficiilor și avantajelor imediate și directe asupra grupului vulnerabil implicat în activitatea întreprinderilor sociale de inserție.
- **Indicatori de rezultat** – Indicatorii de rezultat ne permit să măsurăm beneficiul real al rezultatelor imediate asupra grupului țintă. Indicatorii de rezultat vizează efectele obținute și furnizează informații asupra schimbărilor produse.
- **Indicatori de impact** – Indicatorii de impact furnizează informații despre ansamblul beneficiilor apărute, pe termen lung, după aplicarea măsurilor întreprinse.
- **Indicatorii de input** – includ toate categoriile de indicatori prezentate mai sus și ne ajută să stabilim un nivel de bază/de pornire pentru demersul de elaborare a politicii publice, dar și să conturăm contextul strategic și operațional în care vom opera.

Indicatorii de input	Indicatori de realizare imediată	Indicatori de rezultat	Indicatori de impact
Rata anuală a șomajului – INS în rândul persoanelor din intervalul de vârstă 14-35 de ani.	Competențe transversale definite și incluse în reglementări naționale.	Instrument comun de evaluare și validare a competențelor cheie.	Tineri cu vârsta între 14 și 35 de ani ocupați în muncă.
Rata de ocupare – INS/eDemos în rândul persoanelor din intervalul de vârstă 14-35 de ani.	Studiu național privind necesarul de competente transversale în România.	Centre de evaluare autorizate.	Nivel creștere/scădere rata de ocupare în rândul persoanelor din intervalul de vârstă 14-35 de ani.
Numărul de posturi disponibile la nivel național ANOFM și la nivelul județelor + municipiul București.	Sistem de validare a competențelor transversale.	Proiecte/proiecte legislative concretizate/aprobate/în vigoare.	Procent creștere/scădere rată anuală a șomajului în rândul persoanelor din

¹ <http://www.mmuncii.ro/j33/images/Documente/MMJS/Transparenta-decizionala/2017-03-16-Ghid.pdf>

			intervalul de vârstă 14-35 de ani.
Numărul de absolvenți de studii liceale sau profesionale anual – INS/eDemos, MEN.	Certificări naționale deschise pentru orice furnizor de formare.	Număr de discipline abordate prin programe de formare non-formală ale furnizorilor de formare	Număr de angajări după absolvirea liceului/școlii profesionale/facultății.
Tinerii NEETS aflați în evidențe la începutul politicii – INS/eDemos/Eurostat.	Program de finanțare la nivel național dedicat dezvoltării competențelor transversale de către furnizorii de educație non-formală.	Domenii transversale prezente în curriculele școlilor.	Procentul de angajați cu vârste în 15 și 29 de ani absolvenți ai sistemului de educație și formare profesională.
Număr de consultări publice organizate de autoritățile publice competente în domeniul politicilor de ocupare a tinerilor (Ministerul Muncii etc.).	Platformă online care conține profesii actuale și alternative de rutare profesională.		
	Program de formare și susținere a lucrătorilor de tineret pentru a putea desfășura activități de educație nonformală.		
	Standarde de calitate pentru centrele de tineret.		
	Servicii de consiliere profesională de consilieri de tineret.		

5.2. SURSE ALE INDICATORILOR



6. CADRUL DE ORGANIZARE A MONITORIZĂRII

Înainte de a iniția un proces de monitorizare, este necesară elaborarea unui plan care va fi urmat pe parcursul monitorizării propriu-zise. Acest plan include, de regulă, câteva aspecte:

- Indicatorii de monitorizare a progresului - se referă la informațiile care ne vor ajuta să determinăm dacă progresul în atingerea obiectivelor a avut sau nu loc. Indicatorul trebuie să definească clar unitatea de măsură (număr, proporție).
- Modalitatea de colectare a datelor/Sursele de informare - prin măsurare, prin discuții de grup, chestionare, observare, și la sursele acestor informații: surse directe sau indirecte, datele fiind obținute direct pe teren, prin cereri de solicitare a informațiilor, analiza rapoartelor de progres etc.;
- Instituția/ grupul/persoana care va colecta datele - este indicat să aibă cunoștințe privind procedura de monitorizare, să urmeze planul de monitorizare și să nu se abată de la scopul monitorizării;
- Periodicitatea/frecvența colectării datelor și modul de stocare a acestora - ține de stabilirea frecvenței corectării datelor - săptămânal, lunar, trimestrial, dar și modalitatea de obținere și arhivare a lor: prin notițe, imagini sau video, tabele etc.;

- Modalitatea de analiză a datelor - include tipurile de analiză a datelor colectate, fie analiza statistică - numere, cifre, procente etc., fie analiza de conținut, fie ambele.;
- Modul de prezentare a datelor obținute - reprezintă punctul cheie al planului de monitorizare și rostul acesteia. Astfel, este recomandată o metodă eficientă de prezentare a concluziilor și recomandărilor, de la demersuri către implementatorii politicii la întâlniri și ședințe comune sau Conferințe de presă.

6.1. MONITORIZAREA & EVALUAREA POLITICII PUBLICE

Momentul în care realizarea acestei metodologii de monitorizare a implementării se situează este cel al evaluării ex-ante, unde sunt stabilite alocarea resurselor și planul de management al implementării.

Procedurile de monitorizare și evaluare internă a Propunerii de politică publică în domeniul tineretului vor urmări gradul de îndeplinire a obiectivelor și rezultatelor documentelor de politică publică elaborate și implementate prin analiza îndeplinirii obiectivelor și rezultatelor așteptate pentru fiecare dintre activități.

Monitorizarea financiară a propunerii de politică publică în etapa de implementare se axează, în primul rând, pe corelația dintre bugetul estimat în vederea punerii în aplicare a soluțiilor (dacă este cazul) și bugetul executat efectiv, acesta din urmă reprezentând punctul de referință pentru monitorizarea propunerii de politică publică.

În cadrul prezentei propuneri de politică publică, întregul proces de gestionare și implementare presupune parcurgerea următoarelor etape:

- Nominalizarea membrilor echipei Grupului Strategic de Monitorizare a Implementării Politicii publice, prin decizie a **comitetului de elaborare a propunerii de politică publică** și stabilirea responsabilităților fiecărui membru al echipei;
- Instruirea membrilor echipei de monitorizare/evaluare privind procedurile și activitățile necesare implementării metodologiei/procedurii de monitorizare/evaluare în concordanță cu criteriile stabilite;
- Analize periodice și ad-hoc referitoare la îndeplinirea sarcinilor fiecărui membru al echipei;
- Pregătirea și participarea la desfășurarea tuturor activităților, corespunzător nominalizării și competențelor;
- Elaborarea și transmiterea rapoartelor de monitorizare și evaluare;
- Participare la toate ședințele privind analiza progresului propunerii de politică publică/documentului de politică publică, împreună cu ceilalți factori implicați;
- Participarea la consultări/reuniuni de evaluare a implementării propunerii de politică publică;
- Elaborarea informărilor privind progresul procesului de implementare pe baza datelor și indicatorilor colectați;
- Inventarierea punctelor problematice pe baza datelor colectate/indicatorilor colectați și analizați;
- Comunicarea stadiului de implementare către factorii interesați și instituțiilor responsabile cu implementarea politicii publice;
- Reluarea procesului/etapelor de monitorizare și evaluare.

Evaluarea intermediară va examina rezultatele parțiale ale implementării politicii publice pe fiecare activitate din perspectiva obiectivului general și a obiectivelor specifice, din perspectiva relevanței pentru grupurile țintă. Raportul de progres reprezintă instrumentul evaluării intermediare, care va cuprinde informații cu privire la activitățile desfășurate, stadiul de realizare în momentul raportării, rezultatele parțiale / finale obținute, rezultate anticipate, indicatori de realizare și metodologia aplicată.

Evaluarea finală va urmări utilizarea eficientă a resurselor, eficiența activității derulate, va analiza factorii care au contribuit la succesul demersului de implementare sau punctele slabe, îndeplinirea obiectivelor, impactul politicii asupra grupului țintă, gradul de satisfacere a așteptărilor beneficiarilor direcți și indirecti, ce posibilități de multiplicare a experienței pozitive generează politica.

Pentru monitorizarea obiectivelor principale ale politicii publice este necesară parcurgerea următoarelor etape:

- Identificarea obiectivului/obiectivelor generale ale politicii publice (așa cum au fost ele menționate și asumate prin documentul care conține propunerea de politică publică);
- Definirea indicatorilor ce cuantifică atingerea obiectivelor (din Planul de Monitorizare);
- Estimarea datei la care se consideră îndeplinite obiectivele;
- Identificarea datei la care se realizează monitorizarea;
- Stabilirea procentului de realizare a obiectivelor la data monitorizării;
- Identificarea potențialelor variații față de reperele stabilite inițial (dacă este cazul);
- Prezentarea justificărilor și a observațiilor (dacă este cazul);
- Redactarea raportului de monitorizare la data realizării controlului;
- Trimiterea raportului spre validare către coordonatorul comitetului/grupului de monitorizare (conform structurii de monitorizare a politicii);
- Stabilirea strategiilor de acțiune manageriale și de remediere a factorilor perturbatori (dacă este cazul).

Monitorizarea activităților politicii publice pornește de la identificarea următoarelor puncte pentru fiecare dintre activitățile principale de implementare a politicii :

- Perioada de desfășurare;
- Legăturile și constrângerile existente între unele activități;
- Încărcarea cu resurse;
- Încadrarea în bugetul alocat.

Pentru fiecare activitate se poate calcula modul de progres al acesteia, precum și întârzierile în raport cu graficul inițial al politicii publice.

Monitorizarea rezultatelor în etapa de implementare a politicii publice trebuie să se realizeze în paralel cu monitorizarea, întrucât rezultatele cuantifică în mod direct activitățile.

6.2. COLECTAREA ȘI ANALIZA INDICATORILOR – ORGANIZARE

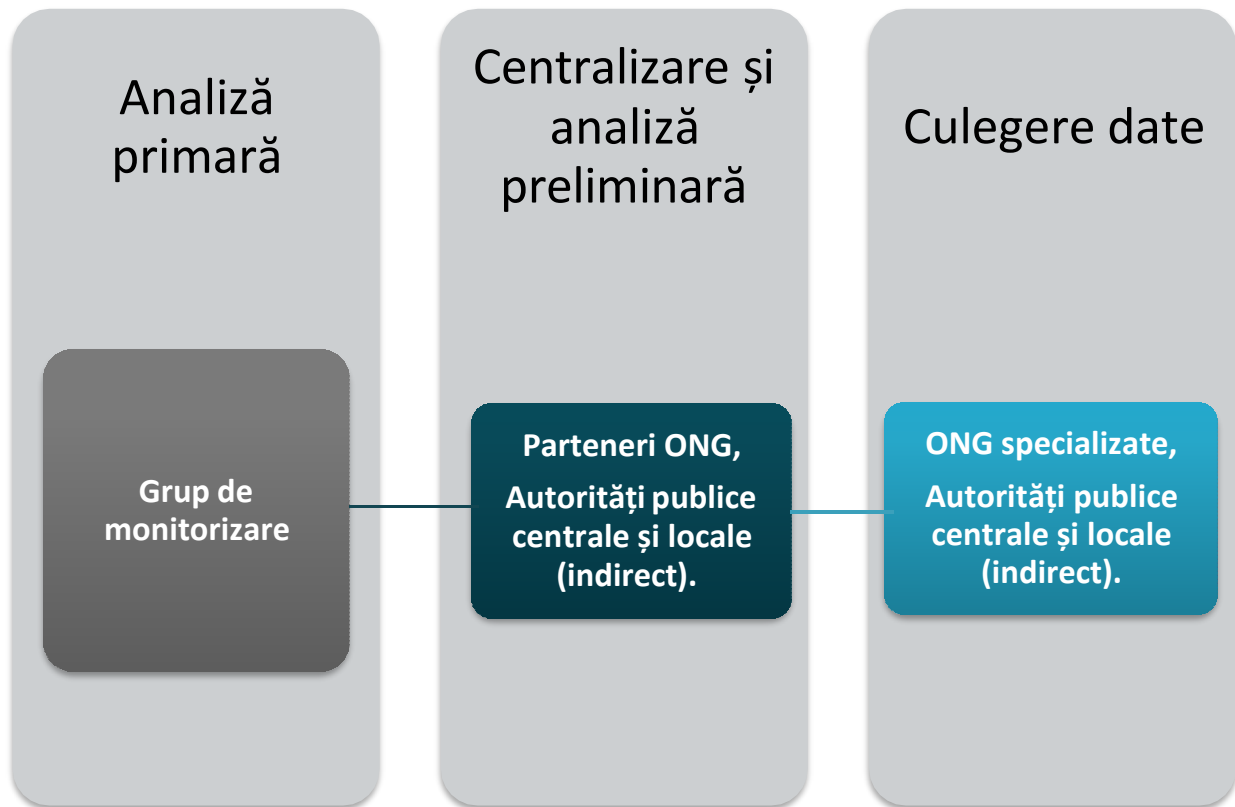
Monitorizarea implementării politicii alternative de tineret se va realiza pe baza indicatorilor stabiliți pentru fiecare din obiectivele stabilite. Pe baza rezultatelor din anul în curs, corelate cu planul de acțiuni stabilit, Grupul de Monitorizare constituit în urma consultărilor derulate asupra propunerii de politică publică alternativă, din care vor face parte obligatoriu **Asociația Se Poate** și **Asociația Umanistă Română**, în calitate de beneficiari ai proiectului, va evalua anual implementarea politicii și va stabili prioritățile pentru anul următor, în baza obiectivelor specifice stabilite prin propunere și a indicatorilor de măsurare aferenți.

Grupul de monitorizare poate fi stabilit la nivel formal prin încheierea unui protocol de colaborare. Grupul va efectua **interpretarea datelor colectate și evaluarea progresului de ansamblu al politicii publice**.

Întrucât preluarea și implementarea propunerii de politică publică alternativă este apanajul **autorităților publice centrale, acestea vor fi și deținătoarele datelor și informațiilor necesare procesului de monitorizare** și evaluare a procesului de implementare. De aceea, instituirea unei relații de colaborare și împărtășirea de date și informații esențiale în legătură cu politica publică este crucial pentru succesul acesteia. În acest sens, se poate realiza un protocol formal privind schimbul de date și informații esențiale și periodicitatea acestuia, precum și mijloacele de comunicare cele mai eficiente.

În vederea evitării unei încărcări excesive a grupului de monitorizare, acesta poate prelua **date și informații prelucrate la nivel preliminar din alte surse, cum ar fi cele publice sau organisme cu activități tangente celor abordate prin politica publică alternativă**. Astfel, se va reduce și efortul necesar de colectare și prelucrare la nivelul Grupului de monitorizare. Alte surse viabile pot fi studii elaborate de autorități publice, private sau din mediul non-guvernamental din România și din străinătate, cu precădere Uniunea Europeană.

Demersul efectiv va fi grupa pe 3 etape concrete, conform imaginii de mai jos:



7. PLANUL DE MONITORIZARE – SISTEM DE MONITORIZARE ȘI INDICATORI UTILIZAȚI

INDICATORI DE MONITORIZARE	SURSE DE DATE	PERIODICITATEA	ORGANIZAȚIE RESPONSABILĂ	ROL
Obiectiv general al politicii publice: Armonizarea sistemului de validare a competențelor transversale prin crearea unor standarde clare, pentru a confirma dezvoltarea acestor competențe, în afara standardelor ocupaționale.				
Obiectiv specific 1. - Corelarea și aducerea sub aceeași umbrelă a instrumentelor de certificare și validare existente în România (YouthPass, VoluntPass, Certificatul de Competențe Profesionale).				
<ul style="list-style-type: none"> Indicator de realizare imediată <ul style="list-style-type: none"> Studiu național privind necesarul de competențe transversale în România. Definirea setului de competențe transversale complementare și alocarea acestora pe tipuri de certificări. Program de finanțare la nivel național dedicat dezvoltării competențelor transversale de către furnizorii de educație non-formală. Platformă online care conține profesii actuale și alternativele de rutare profesională. Program de formare și susținere a lucrătorilor de tineret pentru a putea desfășura activități de educație nonformală. Standarde de calitate pentru centrele de tineret. Servicii de consiliere profesională de consilieri de tineret. 	<p>Monitorul oficial, paginile web ale instituțiilor publice reglementatoare.</p> <p>Autorități publice centrale.</p> <p>Autorități publice autoare ale studiilor/rapoartelor.</p> <ul style="list-style-type: none"> Ministerul Educației Naționale. Ministerul Muncii și Justiției Sociale. Ministerul Tineretului și Sportului. <p>Studii sau rapoarte naționale/europene</p>	<p>În momentul aprobării + monitorizarea eventualelor modificări legislative anual.</p> <p>Momentul în care studiile/rapoartele sunt disponibile sau sunt transmise factorilor interesați.</p>	<p>Grupul de monitorizare.</p> <p>Parteneri ONG din proiect.</p> <p>Autorități publice centrale și locale deținătoare ale datelor cantitative și calitative: ministere de resort, agenții. ONG specializate.</p>	<p>Analiză primară.</p> <p>Centralizare și analiză preliminară.</p> <p>Culegere date.</p>

<ul style="list-style-type: none"> ○ Indicatori de rezultat <ul style="list-style-type: none"> ○ Legislație comună care reglementează emiterea și utilizarea certificatelor YouthPass, VoluntPass, Certificatul de Competențe Profesionale. ○ Instrument comun de evaluare și validare a competențelor cheie. ○ Centre de evaluare autorizate. ○ Număr de discipline abordate prin programe de formare non-formală ale furnizorilor de formare ○ Domenii transversale prezente în curriculele școlilor. ○ Percepția angajatorilor din domeniul privat. ○ Indicatori de impact <ul style="list-style-type: none"> ○ Persoane cu vârsta între 14 și 35 de ani ocupate în muncă. ○ Număr de angajări după absolvirea liceului/școlii profesionale/facultății. ○ Procentul de angajați cu vârste în 14 și 35 de ani absolvenți ai sistemului de educație și formare profesională. 	<p>dedicate măsurării percepției angajatorilor în legătură cu piața muncii.</p>			
<p>Obiectiv specific 2. –Dezvoltarea unui nou certificat, ALTERpass, care să acopere acele activități care dezvoltă competențe, dar nu se regăsesc în prezent în certificatele de atestare a competențelor dobândite în sistem non-formal.</p>				
<ul style="list-style-type: none"> ● Indicator de realizare imediată <ul style="list-style-type: none"> ○ Sistem de validare a competențelor transversale. ○ Legislație care reglementează emiterea și utilizarea acestui certificat elaborată. ○ Numărul de competențe suplimentare certificate ● Indicator de rezultat 	<p>Monitorul oficial, paginile web ale instituțiilor publice reglementatoare.</p> <p>Autorități publice centrale.</p>	<p>În momentul aprobării + monitorizarea eventualelor modificări legislative anual.</p>	<p>Grupul de monitorizare.</p> <p>Parteneri ONG din proiect.</p>	<p>Analiză primară.</p> <p>Centralizare și analiză preliminară.</p>

<ul style="list-style-type: none"> ○ Numărul de certificate AlterPass emise. ○ Procentul de creștere a persoanelor tinere certificate (ca raport între numărul total de absolvenți/șomeri ● Indicator de impact ○ Rata șomajului în rândul persoanelor de 14-35 de ani. 	<p>Legislația care reglementează emiterea și utilizarea acestui certificat;</p>		<p>Autorități publice centrale și locale deținătoare ale datelor cantitative și calitative: ministere de resort, agenții. ONG specializate.</p>	<p>Culegere date.</p>
	<p>Evidențele autorităților/organizațiilor emițătoare:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ministerul Educației Naționale. - Ministerul Muncii și Justiției Sociale. - Ministerul Tineretului și Sportului. - Alte autorități publice centrale și locale. 	<p>La momentul publicării studiilor/rapoartelor.</p>	<p>Grupul de monitorizare.</p>	<p>Analiză primară.</p>
			<p>Parteneri ONG din proiect.</p>	<p>Centralizare și analiză preliminară.</p>
	<p>Statisticile Institutului Național de Statistică,</p>		<p>Autorități publice centrale și locale deținătoare ale datelor cantitative și calitative: ministere de resort, agenții. ONG specializate.</p>	<p>Culegere date.</p>
		<p>Grupul de monitorizare.</p>	<p>Analiză primară.</p>	

	Eurostat, rapoarte ale MMJS, MEN și alte instituții relevante.	Anual, conform raportării INS, Eurostat. Există posibilitatea colectării și pentru intervale mai scurte de timp, în special pentru indicatorii legați de rata șomajului și cea de ocupare.	Parteneri ONG din proiect. Autorități publice centrale și locale deținătoare ale datelor cantitative și calitative: ministere de resort, agenții. ONG specializate.	Centralizare și analiză preliminară. Culegere date.
--	--	---	---	--